

РЕШЕНИЕ

№ 1068

гр. Варна, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

при участието на секретаря Цветелина Пл. Илиева
като разгледа докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20233110114757 по описа за 2023 година

Предявени са искиове от „Е.П.П.” АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.***, с правно основание чл.79 и чл.86 ЗЗД **срещу** Р. П. И., ЕГН *****, адрес: гр. *** за осъждане на ответника да заплати сумата в размер на **1361.50 лева**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия и мрежови услуги по издадена фактура № №***/14.12.2022г., за обект на потребление, находящ се в гр. ***, кл. номер *** и аб. номер ***, както и сумата **148.56 лева** - мораторна лихва, за периода от 23.12.2022г. до 12.11.2023г., ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Твърди се в исковата молба, че между страните съществува валидно облигационно правоотношение, по силата на което ответникът е потребител на доставяна от ищцовото дружество електрическа енергия, в качеството му на доставчик от последна инстанция /ДПИ/. Ответникът е „небитов клиент” по смисъла на § 1 т. 33а от ПЗР към ЗЕ. За сочения период ищцовото дружество доставяло електрическа енергия в качеството си на доставчик от последна инстанция, като съществуващото правоотношение между страните се регулирало от разпоредбите на § 15 на ПЗР на ЗИД на ЗЕ (ДВ, бр. 57 от 2020 г., в сила от 26.06.2020 г.). Считано от 01.10.2020 г. с последното изменение на чл.94а ЗЕ, от кръга клиенти на крайния снабдител отпаднали всички небитови клиенти, независимо от нивото на напрежение, на което са присъединени. Съгласно чл. 95а на Закон за енергетиката, доставчикът от последна инстанция осигурявал снабдяването с електрическа енергия на крайни клиенти, които не могат да бъдат клиенти на крайния снабдител по чл. 94а, ал. 1 до избора на друг доставчик или избраният доставчик не извършва доставка по независещи от крайния клиент причини. Съгласно чл. 29 (1) ПТЕЕ (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 90 от 2015 г., в сила от 20.11.2015г., изм. - Дв, бр. 40 от 2020 г., в сила от 05.05.2020 г.), мрежовите

услуги се заплащат от клиенти и производители върху фактурираните количества активна електрическа енергия, в съответствие със средствата за търговско измерване и/или предоставена мощност в местата на измерване, определени в съответствие с правилата по чл.83, ал.1, т.6 от Закона за енергетиката и договорите по чл.11, т.1, 2 и 3 по утвърдените от комисията цени. Клиенти, в това число и производители в режим на потребление, присъединени към електроразпределителната мрежа, дължат утвърдени от комисията цени за достъп до електропреносната мрежа, за пренос по електропреносната мрежа, за достъп и пренос по електроразпределителната мрежа, други мрежови услуги за съответния ценови период, които заплащат на оператора на електроразпределителната мрежа и/или на крайния снабдител и/или на доставчика от последна инстанция. На основание чл. 28, ал. 2 ПТЭЕ крайният снабдител/доставчикът от последна инстанция събира и заплаща на оператора на електроразпределителна мрежа суми за пренос, достъп, други мрежови услуги за съответния ценови период за цялото фактурирано от крайния снабдител/доставчика от последна инстанция количество електрическа енергия. Съгласно чл. 2, т. 3 от Закон за акцизите и данъчните складове, на облагане с акциз подлежат енергийните продукти и електрическата енергия, а дружествата, които извършват продажба на електрическа енергия на потребители на електрическа енергия за битови и стопански нужди по смисъла на Закона за енергетиката, начисляват акциз (чл. 20, ал.2, т. 17 ЗАДС). Цената, по която продава доставчикът от последна инстанция (ДПИ), се определя по Методика за определяне на цените на електрическата енергия на доставчика от последна инстанция, приета от КЕВР. Електрическата енергия, доставяна от ДПИ на крайните клиенти се измервала от собственика на средствата за търговско измерване - разпределителното дружество-оператор на разпределителната мрежа за лицензионната територия. Потребителят е следвало да заплати консумираната ел. енергия и предоставените услуги в сроковете, определени в ОУ, като в противен случай изпада в забава и дължи обезщетение, считано от падежа на главното задължение, на основание чл.38 от ОУДПЕЕ. Предвид неизпълнение на поетите задължения, за ищцовото дружество се поражда интерес от предявяване на настоящите иски Моли за постановяване на положително решение по тях.

В рамките на срока и по реда на чл. 131 ГПК, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

Ищецът редовно призован за съдебно заседание, чрез процесуален представител прави искане за постановяване на неприсъствено решение.

Въпреки предоставената му възможност, в срока по чл. 131 ГПК, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба и не се е явил, нито е изпратил представител в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие.

СЪДЪТ, като взе предвид, че на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание, както и че искът е вероятно основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства, намира, че са налице предпоставките на чл. 238, ал. 1 вр. чл. 239 ГПК. Ето защо решението по делото следва да бъде основано на положителната преценка за наличие на предпоставките за постановяване на неприсъствено такова.

По разноските:

С оглед изхода на спора основателно е и искането на ищеца за осъждане на ответника да му заплати деловодните разноси в настоящото производство, които възлизат на сумата 75.87 лева - внесена държавна такса и 540 лева с ДДС – възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат.

За производството по ч.гр.д. №11652/2023г. на ВРС следва да се присъдят разноси само за заплатената държавна такса в размер на 28.59 лева. Не следва да се определя възнаграждение за юрисконсулт, тъй като заявлението не е уважено.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. П. И., ЕГН *****, адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на от „Е.П.П.” АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.*** сумата в размер на **1361.50 лева**, представляваща главница за незаплатена ел. енергия и мрежови услуги по издадена фактура № №***/14.12.2022г., за обект на потребление, находящ се в гр. ***, кл. номер *** и аб. номер ***, както и сумата **148.56 лева** - мораторна лихва, за периода от 23.12.2022г. до 12.11.2023г., ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл.79 ЗЗД**.

ОСЪЖДА Р. П. И., ЕГН *****, адрес: гр. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на от „Е.П.П.” АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.*** сумата от **644.46 лева**, представляваща реализирани от ищеца съдебно деловодни разноси, изразяващи се в заплатена държавна такса и възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК**.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____